mään sunnuntai- ja kesäkoulussa, jos ei mitään välttämättömiä esteitä ole.

4. Järjestysrikkomuksista, vallattomuudesta ja epäsäännöllisyyksista rangaistaan seuraavia siveellisiä rangaistusmenetelmiä käyttämällä (joiden sovelluttaminen käytäntöön kullakin kerralla riippuu opettajain tai ohjaajan harkinnasta).

a) Pienemmistä järjestysrikkomuksista, vallattomuuksista tai tottelemattomuuksista koulu- tai kokousajalla, määrätään paikalleen seisomaan tai nurkkaan. Sitä varten määrättyyn eristettyyn paikkaan voidaan oppilas eristää määrätyksi ajaksi; korkeintaan 15 minuutiksi kerrallaan.

d) Jollei edelliset toimenpiteet tuota toivottuja tuloksia, vaan oppilas edelleenkin käyttäytyy opetus- tai kokoustilaisuuksissa häiriten; kirjoittaa opettaja tai ohjaaja oppilaan vanhemmille, pyytäen heitä kehottamaan ja velvottamaan lastansa käyttäytymään säädyllisesti koulussa ja kokouksissa.

e) Jos ei edellämainitutkaan toimenpiteet auta, erotetaan oppilas koulusta; ihanneliittolainen ihanneliitosta määrätyksi ajaksi, vähintäin 1 kuuk. kerrallaan.

g) Viimeisenä rangaistuksena käytetään kokonaan erottamista koulusta tai ihannelliitosta. Erottamisesta on annettava kirjeellinen tieto lasten vanhemmille. Jos oppilas katuvaisena luvaten parantaa käytöksensä, pyrkii kouluun tai ihanneliittoon uudelleen, on opettajalla oikeus ottaa hänet uutena jäsenenä vastaan.

Luku II.
Opettajille.

1. Opettajien ja ohjaajien on oltava täsmällisiä ja saavuttava aina määrättynä aikana oppitunnille tai kokoustilaisuuteen. — Jos esteitä ilmaantuu, on jos mahdollista ilmoitettava siitä jollekin opettajatoverille tai valvojakunnan jäsenelle siksi ajoissa, että ollaan tilaisuudessa hankkimaan sijainen, tai ilmoittaa oppilaille, ettelvät turhaan joudu tulemaan kouluun tai kokoukseen.

2. Opettajien ja ohjaajien on aina opetustilaisuuksissa esiinnyttävä sillä tavalla, että heidän käytöksensä on esimerkiksi kelpaavaa kasvavalle nuorisolle. Koetettava herättää oppilaissa luottamusta vakavalla ja tarmokkaalla esiintymisellä ja käytöksellä, mutta ei oltava liian ankaria. — Oltava puolueettomia ja oikeamielisiä, eikä tarpeettomasti suosia toisia ja hyleksiä toisia oppilaita.

3. Rankaisussa on oikeus käyttää ainoastaan oppilaiden ohje- ja järjestyssäännöissä määrättyjä rankaisutapoja, valitsemalla niistä tarkan harkinnan mukaan soveliaimmat, aina rikoksen laadun mukaan.

4. Opettajien tai ohjaajien on huolehdittava siitä, että kaikille ihanneliittolaisille, sunnuntai- ja kesäkoulun oppilaille tulee kopio näistä oppilaiden ja opettajien ohje- ja järjestyssäännöistä.

5. Opettajat velvoitetaan antamaan koulun loputtua oppilaille arvostelulausunto käytöksestä, ahkeruudesta ja tarkuudesta ja ilmoittamaan kuinka monta kertaa kukin oppilas on ollut koulusta poissa. Jos erityisesti päätetään, annettakoon myös arvostelulausunto eri oppiaineestakin. Arvostelut luettakoon yleisessä lopettajaisjuhlassa, jos sellainen järjestetään; muussa tapauksessa luetaan ne osaston kokouksessa.

6. Opettajilla on oikeus kutsua valvojakunta kokoukseen tarpeen vaatiessa.

7. Opettajien on noudatettava valvojakunnan päätöksiä, milloin ne eivät ole ristiriidassa perus- tai ohjesääntöjen kanssa.

Luku III.
Valvojakunnalle.

1. Valvojakunta velvoitetaan noudattamaan opettajain ohjesännössä olevia 1 ja 2 kohtaa.

2. Niiden tehtäviin lisäksi, joista perussäännöissä mainitaan, tulee valvojakunnan järjestää sunnuntai- ja kesäkouluja, jos mahdollista. Valvoa että opetus niissä on tarkotustaan vastaavaa. Heidän on sitä varten vuoroin oltava läsnä kokous- ja opetustilaisuuksissa, järjestyksen valvojina ja muutenkin apuna opettajille tarpeen vaatiessa.

3. Hankittava Ihanneliiton ohjelmakokouksiin puhujia, jotka helppotajuisesti selittävät lapsille tärkeitä kysymyksiä sosialistisen maailmankatsomuksen valossa. Puhe saa olla korkeintaan 15 minuuttia kestävä.

4. Toimintasuunnitelmaa laatiessa on pidettävä silmällä, että kesätoiminta, kesäkoulua lukuunottamatta, on kevyempää, huvitilaisuuksien tapaista, ulkoilma-retkiä, urheilua j.n.e. Talvitoiminta taas vakavampaa periaate-opetusta. Toimintasuunnitelmaa laatiessa on oikeus kutsua opettajia avuksi ja ottaa apua muutenkin ulkoa, jos tarpeelliseksi nähdään.

5. Puolivuosittain eroaa valvojakunnasta heidän kokouksessaan määrätty luku, sen jälkeen kutka ovat vanhimpia jäseniä. Ensikerralla määräköot kutka ovat eroamisvuorolla. Entiset jäsenet ovat, uudelleen jäseniä valittaissa, etutilalla. — Kesken vuoden erotessa on eron syyt perusteltava.

6. Näitä sääntöjä voidaan muuttaa tai lisätä osaston puolivuosi- tai vuosikokouksessa. Muutokset tai lisäykset ovat ennen sitä esitettävä valvojakunnalle harkittavaksi. Valvojakunta esittää ne sitten osaston kokoukselle hyljättäväksi tai hyväksyttäväksi.

KODIN OSASTO

J. Petäjä:—

Allekirjoittaneelta saatte neuvoja sukankutomakoneeseen. Tämä siksi, että säästyy lehden tila.

Hilma Isotalo,
Box 34, Ilwaco, Wash.

KOKOVEHNÄISIÄ LEIVOKSIA (GRAHAM COOKIES)

Yksi kupillinen sokeria, yksi muna, yksi kupillinen hapanta maitoa, yksi teelusikallinen keittosoodaa, kolme ruokalusikallista malanssia, yksi teelusikallinen kaneelijauhoja, puoli kupillista voita, kolme kupillista kokovehnäjauhoja, yksi kupillinen valkosia jauhoja, yksi kupillinen rusinoita. Tiputa pannuun pienissä erissä.

SEKOTETUT JAUHOT.

Hyvin paljon ilmotetaan ja kaupataan kaikenlaisia sekajauhoja nykyään "terveellisempänä" ja "halvempana" kuin valkoset leipäjauhot, mutta samalla kiskotaan niistä kallis hinta siitä syystä, että jos kuluttajat arvaavat itse ostaa jauhot erikseen ja sekottaa ne kotona, niin tulee se monin kerroin halvemmaksi. Samoin bräänia myydään korupakeissa kallista hinnasta ja suositellaan erinomaisena terveysravintona. Ennen vanhaan kotona ja naapurissakin sekotettiin bräänia ja "sortsia" valkosiin jauhoihin ja tehtiin siten graham-jauhoja. Aivan samat ainekset. Miksikä siis maksaa keinottelijoille kohtuuttoman korkea palkka näiden jauhojen sekottamisesta, kun sen voimme tehdä yhtä hyvin kotona.

KUTOMOTYÖLÄISTEN VAIMOT

(Jatkoa ensimäiseltä sivulta)

nen, ehtii pistäytymään kylässäkin, lapsi kainalossa, toista taluttaen. Sitten sitä ihmetellään ja päivitellään niitä joitakin "onnellisia" ja ennenkaikkea "laiskoja", joilla on vaan yksi tai kaksi lasta ja kehtaavatkin olla kotona miestensä elätettävinä. Sekin Vihtorin Sofia niin "friski" ja lihava, eikä viitsi mennä myllyyn. Saiskin tässä lapsensa niin isoiksi kuin sillä, en ajattelisikaan kotona töllöttelemistä... Kun tylsistyy ei osaa ajatella paremmin. Ei ole aikaa lukea ja seurata aikaansa, ei käydä kokouksissa, missä saisi ajatustensa virikettä. Yksitoikkoisuudessa ja herkeämättömässä raatamisessa, kehittyy konemaiseksi: työtä — työtä — ja työtä.

Ovatko sitten ne harvat äidit, jotka myllykylässä ovat kotona, kadehdittavassa asemassa? — Katsokaamme!

Kun joku rikkaitten palvelijatar rupeaa työmiehen vaimoksi, luulee hän tottuneena taloudenhoitajan voivansa järjestää kotielämän mallikelpoiseksi. Pian hän sentään huomaa, etteivät totutut taloudenhoitotavat sovellu omassa kodissa. Ei edes ruuan laitossa voi käyttää samoja tapoja. Täytyy oppia säästäväisemmäksi. Eikä töissä joudu niin pian kuin ennen, sillä puuttuu kaikkia niitä käytännöllisiä työkaluja, joita sai käyttää palveluksessa ollessaan. Kun perhekin on lisääntynyt ja, äidin voimat vähentyneet, niin hän on oppinut paljon vaatimattomammaksi. Miehenkin on pakko oppia, mutta he eivät aina tahdo oppia yhtä helposti kuin nainen, vaan "kränkyttelevät" aluksi vaimolle yhdestä ja toisesta. Vaimo yrittää sen kun jaksaa, mutta kaikki eivät kauan jaksa. Täytyy tehdä vain välttämättömimmät työt. Koti ei voi enään pysyä yhtä siistinä kuin ennen. Ei ehdi olla yhtä huolellinen ruuan laitossa. Lasten hoito ottaa aikaa. Täytyy ommella, paikata ja parsia. Jos pienipalkkaisen työläisen vaimo haluaa olla itse kotona hoitamassa lapsensa, ei hän saa olla laiska eikä tuhlaavainen. Täytyy elää paljon säästäväisemmin mitä "Toverittaren" Selma-täti on osannut neuvoa. Ei kannata ostella niin suuria ja rasvaisia paisteja, että rasvaa jäisi yli tarpeen, saippuan tekoa varten. Sellaisten rasvamäärien osuajien tulisi olla rikkaita. Hyvä kun saa irti senverran rasvaa, että pysyy työkuntoisena. Eikä sitä kannata rikkinäisiä vaatteita niin vain pölyräsyiksi käyttää. Isän rikkinäisistä housuista täytyy usein tehdä pöksyt pikkupojille. Samoin äidin hameista kolttuja tytön tylleröisille j.n.e. Loppumattomia säästäväisyyskeinoja voisia luetella, joita kotona olevat äidit ovat pakoitetut käyttämään, saadaksensa hoitaa itse lapsensa.

Eikä se palkka aina riitä, vaikka äiti kuinka ahkerasti tekee työtä. Täytyy mennä tuntitöihin parina kolmena päivänä viikossa. Ottaa kotiin pyykin pesua, tai toisten lapsia hoidettavaksi y.m.s. Huolimatta siitä paljosta työstä, jota äidit kotona tekevät, saavat he usein kantaa laiskan niimen. Jos sellainen kotiäiti uskaltaa työssä käyvien kuulen valittaa töittensä paljoutta, saa hän pian kuulla jonkun "tokasevan": "mitä sinäkin tiedät työnteosta, kun et ole koskaan ollut tehdastyössä." Miesten kuulee usein sanovan: Miksi et sinäkin Jussi tai Jaakko ottanut kutojaa muijaksesi, niin saisitte yhdessä "pailata rahaa". Tai huomauttaa joku: Miksi et sinäkin pane akkaasi työhön? j.n.e. Useasti saavat kotona olevat äidit vastata kysymyksiin: "Milloin misis aikoo mennä kutoma-oppiin, tai miksi ei misis jo ole mennyt" y.m.s. Jos vastaa ei aikovansa ollenkaan mennä, sanotaan julki ja salaa laiskaksi. Pahinta on, jos mies on sitä maata, ettei ymmärä antaa kotitöille arvoa. Sellainen mies usein huomauttaa, jonkun puuteen sattuessa, vaimolleen miten siellä tai tuolla naapurissa pärjätään kun molemmat käyvät työssä. Tai tulee hän kotielämässä niin vaativaiseksi, että pienimmästäkin unohduksesta jakaa muistutuksia. Niinpä sellainenkin äiti alkaa tuntea lopulta vastenmielisyyttä kotitöihin, ajatella tehtaaseen menoa. — Olisi silloin vapaampaa. Uskaltaisi edes valittaa väsymystään. Miehensäkään ei sopisi sitten sanoa: "Mitäs sitten sanoisit jos olisit ollut tuolla kuoleman onkalossa". — Ei tarvitseisi sitten laskea niin tarkkaan joka senttiä. Saisi mennä vapaasti iltamiinkin. — Ennen kaikkea mieskin antaisi arvon hänen työlleen. Ei tarvitseisi kuulla aiheettomia, katkerasti loukkaavia huomautuksia. On niin vaikea jättää lapsia jonkun tyttösen hoitoon, tai jos ovat jo hieman isompia, ominpäin kotiin. Mutta kun kotona-olo on alkanut tuntua lopulta kuin rikokselta, tulee hajamieliseksikin, että unohtaa pieniä tehtäviä ja mies käy entistä ärtyisemmäksi näitten johdosta. "Pitäisipä sitä ehtiä ja muistaa kun kerran on sitä varten kotona." Mies ei jaksa ajatella, että niiden monien kymmenien eri tehtävien ja huollen rasittama äiti, joka 12—15 dollarin viikkopalkan, harvoin siitä ylemmän, saa riittämään 4, 6, 8, jopa isommankin perheen välttämättömiin tarpeisiin, ei saa olla laiska. Ei huomaa, että paljon helpompi on muistaa yksi tai kaksi isoa asiaa kuin monia kymmeniä pieniä asioita, joita kotielämässä on niin lukematon joukko.

Siis kutoma-oppiin alkavat pyrkiä yhä useammat äidit, toiset ennemmin, toiset myöhemmin. Kun on opittu kutomaan ja käydään jo säännöllisesti työssä, alkaa vaimo tuntea itsensä vapaammaksi ja nauttii hieman siitä uupumuksenkin keskellä. Yritetään yhdessä lastensa vuoksi. Toivotaan suurlakin tulevaisuudelta. Harvoinpa sitä vasentään onnistutaan noita toiveita toteuttamaan. Pieniperheiset tietysti onnistuvat parhaiden. Suurissa perheissä onnistutaan harvemmin. Äidit eivät aina jaksa käydä tehdastyössä. Sattuu sairautta j.n.e. Niinpä ollaan pakoitettuja lähettämään lapsiakin tehdastyöhön heti siihen ikään tultua, että laki tämän sallii. —

Kun näen pienikasvuisten, kalpeitten poikasten ja tyttösten aamulla aikusin unisilmin juoksevan tehtaalle, tai heidän sieltä iltasin kumarassa, väsyneinä palaavan, en voi olla tuntematta tuskallista liikutusta. Ovathan he niin säälittävän näköisiä. Kun kuulen heidän yskien astelevan, tuntuu kuin heidän korahduksensa olisivat syyttäviä sanoja, jotka moittivat koko työväenluokkaa. Tuntuu kuin he moittisivat meitä siitä välinpitämättömyydestä, millä työväenluokka omia l u o k k a-a s i o i t t a a n hoitaa. Silloin aina tunnen halua huutaa lasten isille ja äideille herätyshuutoja. Huutaa heidän lastensa puolesta. Sanoa heille, ettette voi korjata olojanne yksilöllisellä yrittelläisyydellä, mutta teidän velvollisuutenne lastennekin onnen vuoksi, koko työväenluokan yhteisen edun vuoksi, olisi järjestyä ja opettaa lapsillennekin järjestymisen merkitys ja välttämättömyys. Jos te itsenne uuvuksiin raataneet isät ja äidit pysähdytte hetkeksikään ajattelemaan, mitä olette saavuttaneet sillä, että olette yksilöinä yrittäneet niin on tulos seuraava:

Keski-lässä saavutettu vanhuus ja heikkous, elämisen epävarmuus, kalpeat heikot lapset, jotka raatavat pienillä palkoilla tehtaissa. Tyttäremme ja poikamme eivät ole tilaisuudessa suurestikaan nauttimaan nuoruutensa keväästä. Kaikki eivät jaksa ollenkaan siitä nauttia. Siis toiveet eivät ole toteutuneet. Huolet ja surut vaan alituisesti painostavat.

Missä sitten ovat vuosikymmenien jo lapsuudessa alkaneen raadannan tulokset? Pitäisihän olla huoleton toimeentulo niin paljon työn teon palkkana.

Oletteko miettineet näitä ja kyselleet itseltänne? Jos ette, niin tehkää se ja pysähtykää ajattelemaan! Kukaties sitten huomaatte, että teidän työnne tuloksista nauttivat teille aivan vieraat joutilaat ihmiset, teidän omat vihollisenne, jotka koettavat riistää teiltä ja teidän lapsiltanne kaiken hyödyn mitä on mahdollista.

Sitten kun ette enään ole työkykyisiä, eivät tehdasherrat välitä, vaikka nälkään kuolette. Vertamme ja hikeämme janoavat kapitalistit tekevät tätä kaikkea niin kauan kuin työväenluokka sen sallii, niin kauan kuin me yksilöinä yritämme ja opetamme lapsemme samoin.

Mutta kun me järjestymme ja opetamme lapsillemme järjestymisen tarpeen ja hyödyn, niin me joukolla vaatien saamme oikeutemme. Sen-